

Փ Ա Փ Ա Ջ

Ժամանակն ըլլար
Ծանօթ արանէս,
Եւ ամէր զիս ես
Օրերուս անցեալ

Ես դառնայինք ալ
Յնծուրեան երգով
Պայծառ տեսիլով,
Երկիրներէ տար:

★ ★

Ինկան անոնք որ
Անօր երկայնքին,
Ելլէին կրկին
Ու կազմած քափօր

Իրիկուն մ'հանդարտ
Երբար, յանգէր, Տէ՛ր,
Ուր ըսկսած էր
Արանէսը այդ:

Ջ Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Տ

Յաւիտեանէ համբայ ելած, արդէն հասած ես Մարդուն՝
Կայան է հոս, կանգ ես առած ով մարդ եղիր իմաստուն,
Կառաւարդ պիտի շուսով շարունակէ իր համբան,
Բաժինդ չառած ցաւէն, խինդէն, սէրէն չըլլայ մեկնիս դուն:

Հազար ձեռով պիտի ծրլիմ, երկիր իմ, մայր իմ կրկին,
Այդ ձեռերուն մէջ, նոյն սիրով, պիտի փարիմ ես կեանքին,
Իբրեւ Մանուկ, Ծաղիկ, Թիթեռ, Երազ եւ Իդձ ու Կարօս,
Ա՛խ, յիշէի նախորդ Օրերս, նախորդ Սէրերս քու կրծքին:

Ես ոչինչէ չեմ ըստեղծուած, անէութեան չունիմ վախ,
Պարապութեան մէջ Անցեալի եւ Գալիքի չեմ առկախ,
Ես հող չէի եւ չեմ վախնար որ կը դառնամ նորէն հող,
Յաւերժական համբողջ եմ ես, Կատարեալն է զիս կանչող:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ